

115.

Peccatori semper in hac vita est labor, inquietudo, ac sollicitudo. Peccatores convocans ad se Christus D. ait: *Venite ad me omnes, qui laboratis, & onerati estis, & ego reficiam vos.* Matth. 11. n. 29. Quos vocat Christus peccatores nempe, qui maxima in suis deliciis, ac oblectationibus, & iucunditatibus se ingurgitabant, in quoniam erat eorum labor, ac onus, quod ad illum excutiendum Christus eos vocat ad se, in ipsismet incunditatibus, ac oblectationibus

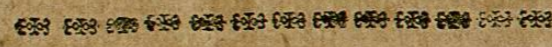
peccaminosis erat eorum sumus labor, ac onus quae experitur peccator in se, ac anima sua. D. Basil. Sel. orat. 29. ait: *Huius vocis hereditatem obtinuit Apostolor. catus, vanc in manibus habentes; non inflata tuba caelum hominibus pervium reddiderunt, terras integras pervasit ea vox, sive vi capta sum civitates.* Conuenit ad Christum universae civitates in suis oblectationibus, inveniemes, & agnoscentes laborem, ut sub Christo requiescant, & levamen habeant.

CAPUT XVI.

1. **H**æc locutus sum vobis, ut non scandalizemini. 2. absque synagogis facient vos: sed venit hora, ut omnis qui interficit, vos, arbitretur obsequium se præstare Deo. 3. Et hæc facient vobis: quia non noverunt Patrem, neque me. 4. Sed hæc locutus sum vobis, ut cum venerit hora, eorum reminiscamini, quia ego dixi vobis: Hæc autem vobis ab initio non dixi quia vobiscum eram. 5. Et nunc vado ad eum, qui misit me, & nemo ex vobis interrogat me quod vadis? 6. sed quia hæc locutus sum vobis tristitia implevit cor vestrum. 7. Sed ego veritatem dico vobis, expedit vobis ut ego vadam: si enim non abiero, paracletus non veniet ad vos: si autem abiero, mittam eum ad vos. 8. Et cum venerit ille, arguet mundum de peccato, & de iustitia, & de iudicio. 9. De peccato quidem, quia non credunt in me. 10. De iustitia verò: quia ad patrem vado: & jam non videbitis me. 11. De iudicio autem: quia princeps huius mundi jam iudicatus est. 12. Adhuc multa habeo vobis dicere, sed non potestis portare modo. 13. Cum autem venerit spiritus veritatis docebit vos omnem veritatem; non enim loquetur à semetipso: sed quaecumque audiet loquetur, & quæ ventura sunt annuntiabit vobis. 14. Ille me clarificabit: quia de meo accipiet, & annuntiabit vobis. 15. Omnia quaecumque habet Pater, mea sunt: propterea dixi, quia de meo accipiet, & annuntiabit vobis. 16. Modicum & jam non videbitis me, & iterum modicum, & videbitis me: quia vado ad Patrem. 17. Dixerunt ergo ex discipulis ejus ad invicem: Quid est hoc quod dicit nobis Modicum, & non videbitis me: & iterum modicum, & videbitis me, & quia vado ad Patrem? 18. Dicebant ergo Quid est hoc, quod dicit: modicum? Nescimus quid loquitur. 19. Cognovit autem Jesus quia volebant eum interrogare: & dixit eis, de hoc queritis inter vos, quia dixi vobis, modicum, & non videbitis me. 20. Amen amen dico vobis, quia plorabitis & flebitis vos, mundus autem gaudebit: vos autem contristabimini: sed tristitia vestra vertetur in gaudium. 21. Mulier cum parit, tristitiam habet, quia venit hora ejus: cum autem pepererit, jam non meminit pressuræ propter gaudium, quia natus est homo in mundum. 22. Et vos igitur, nunc quidem tristitiam habetis, iterum autem videbo vos, & gaudebit cor vestrum: & gaudium vestrum nemo tollet à vobis. 23. Et in illo die me non rogabitis quicquam. Amen amen dico vobis, si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis. 24. Usque modo non petistis quicquam in nomine meo, Petite, & accipietis: ut gaudium vestrum sit plenum. 25. Hæc in proverbii locutus sum vobis. Venit hora cum jam non in proverbii loquar vobis, sed palam de Patre annuntiabo vobis. 26. In illo die in nomine meo petetis, & non dico vobis, quia ego rogabo Patrem de vobis. 27. Ipse enim Pater amat vos quia vos me amatis, & credidistis quia ego à Deo exivi. 28. Exivi à Patre, & veni in mundum iterum relinquo mundum, & vado ad Patrem. 29. Dicunt ei discipuli ejus, ecce nunc palam loqueris, & proverbium nullum dicis. 30. Nunc scimus, quia scis omnia, & non opus est tibi ut quis te interroget in hoc credimus quia à Deo existi. 31. Respondit eis Jesus: modo creditis. 32. Ecce venit hora & jam venit, ut dispergamini unusquisque in propria, & me solum relinquatis: & non sum solus, quia Pater mecum est. 33. Hæc locutus sum vobis, ut in me pacem habeatis. In mundo pressuram habebitis: sed confidite, ego vici mundum.

ARGUMENTUM

ARGUMENTUM CUM Remissionibus.

Primo Vers. 1. Prædicat Christus: imminentes persecutiones; quod explicavi tom. 5. lib. 7. c. 16. à q. 6. contra quas à Vers. 5. ait, quod ipse vadit, & mittet Spiritum S. qui arguet mundum de peccato, de iustitia, & de iudicio, ut Christum

clarificet: de quodixi citato lib. 7. c. 17.

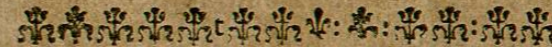
Secundo Vers. 16. Modicum, ai: Non videbitis me, & iterum modicum & videbitis me, illud que explicat; quod expendi tom. 5. lib. 7. cap. 18.

Tertio Vers. 23. Ait, quod si quid petieritis Patrem in nomine meo dabit vobis: ac tandem subdit: *Pressuram habebitis, sed confidite ego vici mundum.* de quo dixi citato lib. 7. c. 19.

CAPUT XVII.

1. **H**æc locutus est Jesus: & sublevatis oculis in caelum, dixit, Pater venit hora, clarifica filium tuum, ut filius tuus clarificet te. 2. Sicut dedisti ei potestatem omnis carnis, ut omne, quod dedisti ei, det eis vitam æternam. 3. Hæc est autem vita æterna, ut cognoscant te solum Deum verum, & quem misisti Jesum Christum. 4. Ego te clarificavi super terram opus consummavi quod dedisti mihi ut faciam. 5. Et nunc clarifica me tu Pater apud te ipsum, claritate quam habui prius quam mundus esset apud te. 6. Manifestavi nomen tuum hominibus quos dedisti mihi de mundo, (tui erant, & mihi eos dedisti) & sermonem meum servaverunt. 7. Nunc cognoverunt quia omnia quæ dedisti mihi, abs te sunt: 8. Quia verba quæ dedisti mihi, dedi eis, & ipsi acceperunt, & cognoverunt verè, quia à te exivi, & crediderunt, quia tu me misisti. 9. Ego pro eis rogo. Non pro mundo rogo, sed pro his quos dedisti mihi, quia tui sunt. 10. Et mea omnia tua sunt, & tua mea sunt & clarificatus sum in eis. 11. Et jam non sum in mundo, & hi in mundo sunt & ego ad te venio. Pater sancte serva eos in nomine tuo quos dedisti mihi, custodivi: & nemo ex eis perit, nisi filius perditionis, ut scriptura impleatur. 13. nunc autem ad te venio, & hæc loquor in mundo, ut habeant gaudium meum impletum in semetipsis. 14. Ego dedi eis sermonem tuum, & mundus eos odio habuit, quia non sunt de mundo, sicut & ego non sum de mundo. 15. Non rogo ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos à malo. 16. De mundo non sunt sicut & ego non sum de mundo. 17. Sanctifica eos in veritate: sermo tuus veritas est. 18. Sicut tu me misisti in mundum & ego misi eos in mundum. 19. Et pro eis ego sanctifico me ipsum, ut sint & ipsi sanctificati in veritate. Non pro eis autem rogo tantum, sed & pro eis qui credituri sunt per verbum eorum in me: 21. Ut omnes unum sint, sicut tu Pater in me, & ego in te, ut & ipsi in nobis unum sint: ut sint unum, sicut & nos unum sumus. 23. Ego in eis, & tu in me, ut sint consummati in unum: & cognoscat mundus, quia tu me misisti, & dilexisti eos, sicut & me dilexisti. 24. Pater quos dedisti mihi, volo ut ubi sum ego, & illi sint mecum, ut videant claritatem meam quam dedisti mihi, quia dilexisti me ante constitutionem mundi. 25. Pater Iuste, mundus te non cognovit, ego autem te cognovi, & hi cognoverunt, quia tu me misisti. 26. Et notum feci eis nomen tuum, & notum faciam ut dilectio qua dilexisti me in ipsis sit, & ego in ipsis.

ARGUMENTUM cum Remissionibus.

Primo Vers. 1. Christus D. tanquam optimus Parens moriens post largum sermonem à c. 13. h. Sylveira in Evang. Tom. VI.

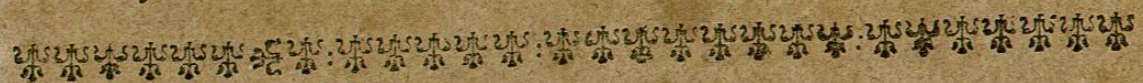
cusque cum suis Apostolis, tanquam charissimis filiis, eis exhortationem, ac consolationem dans, tandem sermonem concludit cum oratione, quæ eos suo Patri commendat;

GGg 3 10-

rogatque etiam pro sua, ac Patris clarificatione, ut expendi tom. 5. lib. 7. c. 20.

Secundo Vers. 9. Pro suorum discipulorum custodia, salute, ac conservacione orat Christus de quo eodem c. 20. Tertio Vers. 20. Etiam orat Christus pro

his, qui per Apostolorum, predicationem credituri sunt in ipsum, ut Divin. Pater eos servet a malo, & ut omnes sint unum, ac etiam ut cognoscat mundus ipsum esse missum a Patre: De quo eodem c. 20.

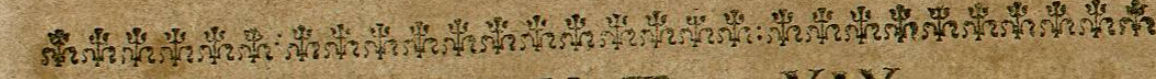

CAPUT XVIII.

1. **E**c cum dixisset Jesus, egressus est cum discipulis suis trans Torrentem Cedron, ubi erat hortus, in quem introivit ipse, & discipuli eius. 2. Sciebat autem & Judas qui tradebat eum, locum: quia frequenter Jesus convenerat illuc cum discipulis suis. 3. Judas ergo cum accepisset cohortem, & Pontificibus, & Pharisæis ministros: venit illuc cum laternis & facibus & armis. 4. Jesus itaque sciens omnia quæ ventura erant super se, processit, & dixit eis, quem queritis? 5. Responderunt ei, Jesum Nazarenum. Dicit eis Jesus, ego sum. Stabat autem & Judas qui tradebat eum cum ipsis. 6. Ut ergo dixit eis Ego sum, abierunt retrorsum, & ceciderunt in terram. 7. Iterum ergo interrogavit eos, Quem queritis illi autem dixerunt: Jesum Nazar. 8. Resp. Jesus dixi vobis, quia ego sum, si ergo me queritis, finite hos abire. 9. Ut impleretur sermo, quem dixit: Quia quos dedisti mihi non perdidit ex eis quemquam. 10. Simon ergo Petrus habens gladium eduxit eum: & percussit pontificis servum: & abscidit auriculam ejus dexteram. Erat autem nomen servo Malchus. 11. Dixit ergo Jesus Petro: Mitte gladium tuum in vaginam. Calicem quem dedit mihi Pater non bibam illum? 12. Cohors ergo & tribunus & ministri Judæorum comprehenderunt Jesum, & ligaverunt eum: 13. Et adduxerunt eum ad Annam primum. Erat enim socer Caiphæ, qui erat Pontifex anni illius. 14. Erat autem Caiphæ, qui consilium dederat Judæis, quia expedit unum hominem mori pro populo. 15. Sequebatur autem Jesum Simon Petrus & alius discipulus; Discipulus autem ille erat notus pontifici, & introivit cum Jesu in atrium Pontificis. 16. Petrus autem stabat ad ostium foris: exivit ergo discipulus alius, qui erat notus Pontifici, & dixit ostiariæ, & introduxit Petrum. 17. Dixit ergo Petro ancilla ostiaria, Nunquid & tu ex discipulis es hominis istius? Dicit ille, non sum. 18. Stabant autem servi, & ministri ad prunas, quia frigus erat, & calefaciebant se. Erat autem cum eis & Petrus stans, & calefaciens se. 19. Pontifex ergo interrogavit Jesum de discipulis suis & de doctrina ejus. 20. Respondit ei Jesus, Ego palam locutus sum mundo, ego sepe docui in synagoga, & in templo quo omnes Judæi conveniunt, & in occulto locutus sum nihil. 21. Quid me interrogas? interroga eos qui audierunt quid locutus sum ipsis, ecce hi sciunt quæ dixi tibi. 22. Hæc autem cum dixisset, unus assistens ministrorum dedit alapa Jesu, dicens: sic respondes Pontifici? 23. Respondit ei Jesus, si male locutus sum testimonium perhibe de malo: Si autem bene, quid me cædis? 24. Et misit eum Annas ligatum ad Caipham pontificem. 25. Erat autem Simon Petrus, stans, & calefaciens se. Dixerunt ergo ei: Nunquid & tu ex discipulis ejus es? negavit ille & dixit: Non sum. 26. Dicit ei unus, ex servis Pontificis, cognatus ejus cujus abscidit Petrus auriculam: nonne ego te vidi in horro cum illo? 27. Iterum ergo negavit Petrus, & statim gallus cantavit. 28. Adducunt ergo Jesum a Caipha in prætorium, erat autem manè: & ipsi non introierunt in prætorium, ut non contaminarentur, sed ut manducarent pascha. 29. Exivit ergo Pilatus ad eos foras & dixit: Quam accusationem affertis adversus hominem hunc? 30. Responderunt & dixerunt ei, si non esset hic malefactor, non tibi tradidissemus eum. 31. Dixit ergo ei Pilatus: Accipite eum vos & secundum legem vestram judicate eum. Dixerunt ergo ei Judæi: Nobis non licet interficere quemquam: 32. Ut sermo Jesu impleretur, quem dixit, significans qua morte esset moriturus. 33. Introivit ergo iterum in prætorium Pilatus, & vocavit Jesum, & dixit: Tu es Rex Judæorum? 34. Resp. Jesus, a te meipso hoc dicis, an alii dixerunt tibi de me? 35. Respondit

pondit Pilatus, nunquid ego Judæus sum? gens tua, & pontifices tradiderunt te mihi; quid fecisti? 36. Respondit Jesus, Regnum meum non est de hoc mundo: si ex hoc mundo esset regnum meum, ministri mei utique decertarent ut non traderer Judæis: nunc autem regnum meum non est hinc. 37. Dixit itaque ei Pilatus: Ergo rex es tu? respondit Jesus, Tu dicis, quia rex sum ego. Ego in hoc natus sum, & ad hoc veni in mundum, ut testimonium perhibeam veritati: omnis qui est ex veritate, audit vocem meam. 38. Dicit ei Pilatus: quid est veritas, & cum hoc dixisset, iterum exivit ad Judæos, & dicit eis: ego nullam invenio in eo causam. 39. Est autem consuetudo vobis, ut unum dimittam vobis in pascha, vultis ergo dimittam vobis regem Judæorum? 40. Clamaverunt ergo rursus omnes dicentes, non hunc, sed Barabbam; erat autem Barabbas latro.

ARGUMENTUM cum Remissionibus. Tertio Vers. 27. Trina Petri negatio; quam explicavi citato lib. 8. cap. 5. & supra Matth. h. 26. Quarto Vers. 28. Proponitur Jesus coram Pilato, examenque ab ipso Pilato factum; qui deprehensa Jesu innocentia, intendit eum liberare, quod expendi tom. 5. lib. 9. c. 7. Quinto Vers. 9. Proponuntur populo Jesus & Barabbas; & populus pro Barabbas clamat. De quo egi citato lib. 8. c. 9.

CAPUT XIX.

1. **H**unc ergo apprehendit Pilatus Jesum, & flagellavit. 2. Et milites plectentes coronam de spinis imposuerunt capiti ejus: & veste purpurea circumdederunt eum. 3. Et veniebant ad eum, & dicebant, Ave Rex Judæorum, & dabant ei alapas. 4. Exivit ergo iterum Pilatus foras, & dicit eis: ecce adduco vobis eum foras, ut cognoscatis quia nullam invenio in eo causam. 5. Exivit ergo Jesus portans coronam spineam, & purpureum vestimentum. Et dicit eis: Ecce homo. 6. Cum ergo vidissent eum Pontifices & ministri, clamabant dicentes: crucifige, crucifige eum. Dicit eis Pilatus: Accipite eum vos, & crucifigite: ego enim non invenio in eo causam. 7. Responderunt ei Judæi: Nos legem habemus, & secundum legem, debet mori, quia filium Dei se fecit. 8. Cum ergo audisset Pilatus hunc sermonem, debet mori, quia filium Dei se fecit. 8. Cum ergo audisset Pilatus hunc sermonem, magistimuit. 9. Et ingressus est prætorium iterum, & dicit ad Jesum: Unde es tu? Jesus autem responsum non dedit ei. 10. Dicit ergo ei Pilatus: mihi non loqueris? nescis quia potestatem habeo crucifigere te, & potestatem habeo dimittere te? 11. Respondit Jesus: non haberes potestatem adversum me ullam, nisi tibi datum esset desuper, propterea qui me tradidit tibi, majus peccatum habet. 12. Exinde quærebat Pilatus dimittere eum; Judæi autem clamabant, dicentes, si hunc dimittis, non es amicus Cæsaris, omnis enim qui se regem facit, contradicit Cæsari. 13. Pilatus autem cum audisset hos sermones, adduxit foras Jesum: & sedit pro tribunali in loco, qui dicitur Lithostrotos, Hebraicè autem Gabbatha. 14. Erat autem Parasceve Paschæ hora quasi sexta, & dicit Judæis: ecce rex vester. 15. Illi autem clamabant: Tolle, crucifige eum. Dicit eis Pilatus: Regem vestrum crucifigam? responderunt Pontifices: non habemus regem, nisi Cæsarem. 16. Tunc ergo tradidit eis illum ut crucifigeretur. Susceperunt autem Jesum, & eduxerunt. 17. Et bajulans sibi crucem exivit in eum qui dicitur Calvarie locum, Hebraicè autem, Golgotha. 18. Ubi crucifixerunt eum, & cum eo alios duos hinc, & hinc: medium autem Jesum. 19. Scripsit autem & titulum Pilatus, & posuit super crucem. Erat autem scriptum, Jesus Nazarenus rex Judæorum. 20. Hunc ergo titulum multi Judæorum legerunt: quia prope civitatem erat locus, ubi crucifixus est Jesus. Et erat scriptum Hebraicè, Græcè, & Latinè. 21. Dicebant ergo Pilato Pontifices Judæorum